

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena Prima.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

A D E L P H I

Rapere in peiorem partem, quam acturi sumus :
 Indicio de se ipse erit : nos eritis iudices ,
 Laudi ne an uitio duci factum oporteat .
 synapothnescontes Diphili comoedia est .
 Eam Commorientes Plautus fecit fabulam .
 In græca adolescens est , qui lenoni eripit
 Meretricem , in prima fabula . eum Plautus locum
 Reliquit integrum . eum hic locum sumpsit sibi
 In Adelpbos , uerbum de uerbo expressum extulit .
 Eam nos acturi sumus nouam : pernoscite ,
 Furtum ne factum existimetis , an Locum
 Reprehensum , qui præteritus negligentia est .
 Nam quòd isti dicunt maleuoli , homines nobiles
 Eum adiutare , assidueq; una scribere ,
 Quod illi maledictum uehemens existumant ,
 Eam laudem hic ducit maxumam , cum illis placet ,
 Qui uobis uniuersis , & populo placent ;
 Quorum opera in bello , in ocio , in negotio ,
 Suo quisque tempore usu est sine superbia .
 Dehinc ne expectetis argumentum fabulæ :
 senes qui primi uenient , hi partem , aperient ,
 In agendo partem ostendent . facite , æquanimitas
 Vestra poetæ ad scribendum augeat industriam .

ACTVS PRIMI SCENA PRIMA.

M I T I O .

M. Torax non redijt hac nocte à cena Aeschinus ,
 s Neque seruulorum quisquã , qui aduersum ierant .
 Profecto

profecto hoc uere dicunt : si absis uspiam ,
 Aut ubi si cesses , euenire ea satiu' est ,
 Quæ in te uxor dicit , & quæ in animo cogitat
 Irata , quàm illa , quæ parentes propitiij .
 Vxor , si cesses , aut te amare cogitat ,
 Aut tete amari , aut potare , aut animo obsequi ,
 Et tibi bene esse soli , cum sibi sit male .
 Ego , quia non redijt filius , quæ cogito ?
 Quibù nunc sollicitor rebus ? ne aut ille alserit ,
 Aut uspiam ceciderit , aut perfregerit
 Aliquid . uah , quèquã ne hominem in animo instituerè ,
 Parare , quod sit carius , quàm ipse est sibi ? (aut
 Atqui ex me hic non natus est , sed ex fratre . is adeo
 Dissimili studio est . iam inde ab adolescentia ,
 Ego hanc clementem uitam urbanam , atque ocium
 Secutus sum : & , quod fortunatum isti putant ,
 Vxorem nunquam habui . ille contra , hæc omnia ,
 Ruri agere uitam , semper parce , ac duriter
 Se habere : uxorem duxit : nati filij
 Duo . inde ego hunc maiorem adoptaui mihi :
 Eduxi à paruulo , habui , amauit pro meo :
 In eo me oblecto : solum id est carum mihi .
 Ille ut item contra me habeat , facio sedulo :
 Do , prætermitto , non necesse habeo omnia
 Pro meo iure agere : postremo , alij clanculum
 Patres quæ faciunt , quæ fert adolescentia
 Ea ne me celet , consuefecit filium :
 Nam qui mentiri , aut fallere insuerit patrem , aut
 Audebit , tanto magis audebit ceteros .
 Pudore , & liberalitate liberos

L Retinere,

A D E L P H I

Retinere, satius esse credo, quàm metu.
 Hæc fratri mecum non conueniunt, neque placent.
 Venit sæpe ad me clamans, quid agis Mitio?
 Cur perdis adolescentem nobis? cur amat?
 Cur potat? cur tu his rebus sumptus suggeris?
 Vestitu nimium indulgis: nimium ineptus es.
 Nimium ipse durus est, præter æquomq; , & bonum:
 Et errat longe mea quidem sententia,
 Qui imperium credat grauius esse, aut stabilius,
 Vi quod fit, quàm illud, quod amicitia adiungitur.
 Mea est sic ratio, & sic animum induco meum.
 Malo coactus qui suum officium facit,
 Dum id rescitum iri credit, tantisper cauet:
 Si sperat fore clam, rursus ad ingenium redit.
 Quem beneficio adiungas, ille ex animo facit,
 Studet par referre, præsens, absensq; idem erit.
 Hoc patrium est, potius consuefacere filium,
 Sua sponte recte facere, quàm alieno metu.
 Hoc pater, ac dominus interest. hoc qui nequit,
 Fateatur nescire imperare liberis.
 Sed est ne hic ipse, de quo agebam? & certe is est.
 Nescio quid tristem uideo. credo iam, ut solet,
 Iurgabit. saluom te aduenire Demea,
 Gaudemus.

ACTVS PRIMI SCENA II.
 D E M E A , M I T I O .

De. Em, opportune: te ipsum quaerito.
 Mi. h Quid tristis es? De. rogas me, ubi nobis
 Aeschinus

Sitt